

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 94
SEPTEMBRIS
2018

Par jauno mācību gadu un sudraba briedi

Jaunais mācību gads šogad iesākās neierasti vēlu – 3. septembrī. Kusas pamatskolā pirmajā skolas dienā bija 71 skolēns, un tas ir par 3 vairāk nekā iepriekšējā gadā. Īpašu uzmanību veltījām mūsu 5 pirmklasniekiem, kā arī 3 jaunpieņacējiem no citām izglītības iestādēm. Vidējo bērnu skaitu Kusas skolas klasēs gandrīz precīzi izsaka skaitlis „8”, un tas sabalsojas ar skaisto Ojāra Vācieša dzejoli par astoņiem kustoņiem – dzīvespriecīgiem, kustīgiem, ļoti dažādiem, bet arī draudzīgiem. Kad Radio un televīzijas centra pārstāve pēc sarunām par ātro platjoslas internetu skolai novēlēja paklausīgus bērnus, atbildēju, ka „paklausīgs”

nebūtu tā vēlamākā īpašība skolēnam. Manuprāt, daudz svarīgāka būtu „zinātkārs”.

Kas skolā mainījies vasaras brīvdienās? Kapitāli izremontēta skolas virtuves grīda ar ūdens un elektrības komunikācijām. Uzstādīti siltā ūdens boileri skolas tualetēs, kā arī sporta zāles dušas telpās. Futbola entuziastus iepriecinās sporta zāles speciālais aprikojums telpu futbolam – aizsargtikli, abažūri, vārti. No lielākiem ieguldījumiem vēl minams tuvās projekcijas aparāts fizikas klasē. Ikdienā skolēnus noteikti iepriecinās attīstošas spēles un rotaļas, kuru iegāde vēl tiks

Turpinājums 2. lpp.

Skolas laiks ir klāt!

*Kaut kur tālumā uz lauka,
Dzestrs rīts tiek miglā tīts.
Kaut kur pļavā, rīta rasā
Kājas mazgā septembris.
Tālumā aiz košiem siliem,
Noskan sapņains skolas zvans.
Ir nu atkal klāt tas brīdis,
Kad uz skolu doties laiks.*

*Radošu, interesantu,
priecīgu jauno mācību
gadu!*

Laura Zariņa

Pirmklasnieki un devītklasnieki ar savām audzinātājām.

Turpinājums no 1. lpp.

turpināta, jo mūsu rīcībā ir skolas 95 gadu jubilejas absolventu salidojumā saziedotie līdzekļi. Paldies visiem atsaucīgajiem cilvēkiem par šo atbalstu!

Kā būtisku jaunumu visi Zinību dienas dalībnieki, protams, pamanīja divu jaunu pedagogu ienākšanu skolotāju kolektīvā. Tie ir Rita Rozentāle-Bogdanova un Agnis Beķeris. Rita ir Kusas pamatskolas 1997. gada absolvente un tagad būs 2. klases skolotāja. Bet Agnis Beķeris strādās par sporta skolotāju. Vēlēsim abiem pedagogiem darbā gūt patiesu gandarījumu un justies piederīgiem mūsu skolā!

Esam domājuši, kā jaunajā mācību gadā veicināt nākotnes skolas („Skola 2030”) ideju iedzīvināšanu. Mums tas nozīmēs skolēnu viedokļa analizēšanu un virzīšanu uz sava individuālā mērķa izpratni katrā mācību uzdevumā. Otrs pamanāms solis būs ciešāka skolotāju sadarbšanās: skolotāji veidos kopīgus tēmu apskatus, apvienojot mācību priekšmetus un brīvi izvēloties metodes.

Šā gada novembrī sagaidīsim valsts simtgadi. Līdzās tradicionālajām Tēvzemes nedēļas formām, kā lāpu gājiens, dziesmas, ierindas skate, pabeigsim simtgadei veltītās 100 lietu kolekcijas, kā arī veidosim simtgades laika līnijas stāstus. Labs atbalsts bērnu iepazīstināšanai ar Latvijas kultūras, vēstures un dabas bagātībām būs valsts projekts „Skolas soma”, kurš paredz noteiktu finansējumu uz katru skolēnu minētajiem mērķiem.

Mācību gada sākumā skolēnu un vecāku izvēlei piedāvājam 12 dažādu nosaukumu interešu izglītības pulciņus, lai katrs varētu atrast ko lietderīgu un attīstošu brīvajam laikam.

Nav šaubu, ka jaunais mācību gads būs izaicinājumiem bagāts un ļoti ļoti steidzīgs kā briedis ar sudraba ragiem, ko pieminējām Zinību dienas dziesmā. Turēsimies stingri mūsu briedim mugurā un ļausimies lidojumam!

Agris Sārs,

Kusas pamatskolas direktors

SKOLAS ZIŅAS

Vidējās paaudzes deju kolektīva „Ritsolis” ceļš līdz dalībai XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos

Kad vasara bija visā savā krāšņumā un tik neparastā karstumā, Rīgā norisinājās XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki. Šajos svētkos ar lielu lepnumu un prieku piedalījās arī mūsu pagasta deju kolektīvs „Ritsolis” ar vadītāju Zani Cakuli, kura vada arī Kalsnavas jauniešu deju kolektīvu „Kalsnava”, kā arī strādā Rīgas 64. vidusskolā, mācot bērnu deju kolektīvu „Dzērvenīte”. Kā Zane pati saka: „Ir brīnišķīgi, ka ir iespēja strādāt ar teju visām vecuma grupām. Nekad nav garlaicīgi.” Vērojot kolektīvu no malas koncertos un ikdienā, viņi izstaro jauneklību, prieku, latviskumu. Deja atdzīvina, satuvina, ļauj cilvēkiem izbaudīt sajūtu, ārpus ikdienas rutīnas, darba. Tā ir vieta, kurā esi tu pats – brīvs un radošs.

Zane mācījusies Madonā, muzikālo izglītību ieguvusi Jāņa Norviļa Madonas Mūzikas skolā. Pēc 12. klases devusies mācīties uz Rīgu, tur pabeigusi Latvijas Kultūras koledžu kā deju kolektīva vadītājs ar specialitāti laikmetīgajā dejā. Pēc studiju beigšanas jutusi, ka vēl kaut kā dzīvē pietrūkst un iestājas RPIVA (Rīgas Pedagoģijas un Izglītības vadības akadēmija), lai mācītos par Deju un ritmikas skolotāju. Tomēr, sākoties skolas reformām, tagad mācās JVLMA (Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā), joprojām par deju skolotāju. Pateicoties Zanei, pagastā pēc ilgāku gadu pauzes ir atgriezušās tautiskās dejas, kuras pulcē dažādu vecumu, profesiju cilvēkus, bet ar vienu domu – dejoj! Savu darbību sākusi 2015. gadā janvārī, kad vēl studējusi. Zane atzīst, ka šie ir pirmie svētki kā kolektīva vadītājai, bet kopumā ceturti. Kā dalībniece bijusi divos Skolēnu dziesmu un deju svētkos un vienos Vispārējos dziesmu un deju svētkos 2013. gadā. Pēc šiem svētkiem mērķis bija dejojot nākamajos svētkos,

latviešu tautas dejas augstākās kvalifikācijas grupas deju kolektīvā (A grupā) un šo mērķi ir piepildījuši. Bet doma, ka svētkos varētu būt kā kolektīva vadītāja nekad nebija ienākusi prātā. Tas ir brīnišķīgi, īpaši tad, ja kolektīvs pēc tam arī pasaka „Paldies” par to, ka esi viņus tur aizvedis. Arī koncertā, skatoties no tribīnes uz savējiem, pārņem lepnums, ka kopīgiem spēkiem tas ir paveikts. Zanes nākamais mērķis ir stāvēt uz virsvadītāju tribīnes kādos no deju svētkiem. Mērķis ir liels, bet sasniedzams, lai izdodas!

Lielajā deju svētku skatē mūsu kolektīvs „Ritsolis” ieguva I pakāpi. Tas bija savilņojoši! Katru reizi gatavojoties skatei, kolektīvu iebiedē, ka žūrijas komisija šogad ir ļoti skarba, ka nevienu neželē. Tas droši vien, lai neļautu dejojājiem atslābināties un liktu vēl ar lielāku degsmi dejojot. Bija zināms arī, ka daži kolektīvi ir atstāti mājās un uz svētkiem netiek. Pašai Zanei skatoties, kā kolektīvs dejoj, bija liels satraukums, redzot kļūdiņas, ko varētu darīt citādāk. Bet kopumā pārņēma milzīgs prieks un lepnums, kā „Ritsolis” uz skatuves izliek visu sirdi un dvēseli, kā cenšas un priecājas. Tajā brīdī pat nebija svarīgs rezultāts, galvenais, lai cilvēks uz skatuves ir laimīgs, cipari neko nenožīmē. Gatavojoties skatei šķiet, ka visu vajag perfekti, visiem jābūt vienādiem. Ir ļoti grūti atrast savas odziņas, kas kolektīvu izceltu citu starpā.

Šogad svētkos ļoti bija padomāts par dalībniekiem, tika izsniegtas ID kartes, kuras nopikstinot darbojās līdzīgi kā e-talons. Ar ēdināšanu bijušas dažādas aizķeršanās un dejojājiem nācās ņemt papildmēģinājumus dažādu sarežģītāku deju dēļ, turpretī koristu mēģinājumi nav ievilkusies ne par vienu sekundi, plānošana perfekta. Dalībniekiem svētku laikā ir daudz iespēju

Gatavi svētku gājienam.

kaut kur doties, ko jaunu piedzīvot. Arī „Ritsolis” centās izmantot katru iespēju – aiziet uz Vērmānes dārza parciņu, aizbraukt uz Rīgas motormuzeju, izbaudīt visas ballītes dalībniekiem. Lielisks pasākums tika sarīkots dejojājiem Daugavas stadionā pēc pēdējā deju lieluzveduma. Visai raiti pēc koncerta tika uzbūvēta skatuve pie scenogrāfijas un tur uzstājās grupa „Labvēlīgais tips”. Šeit ballīte notika līdz pašai rīta gaismai. Patīkami, ka šogad organizatori daudz domājuši tieši par dalībnieku vajadzībām. Bija pieejami stendi, kur varēja izmēģināt savas prasmes, talantus, piemēram, Elektrum teltī varēja iedziedāt dziesmu. Galvenais ir pašam gribēt daudz redzēt un sajūst, pārējais tad rodas pats no sevis.

Vaicājot, vai bija laiks atelpai vai izklaidei, Zane atbild noraidoši. Tā kā abi kolektīvi (jaunieši un „Ritsolis”) bija svētkos un pati dejoja Rīgas kolektīvā „Daiļrade”, atpūtas brīžu bijis maz, jo jāpaspēj būt pie visiem un visur. Tāpēc šie svētki tika aizvadīti bez lielām ballītēm, jo katrs brīvais mirklis tika atvēlēts miegam un spēku uzkrāšanai. Tā bija brīnišķīga pieredze, kas nemaz neprasīja izklaidēšanos, jo, esot tur, emociju un iespaidu ir tik daudz, ka atliek vien spēt to visu uzņemt un

Selfijs pirms koncerta Daugavas stadionā.

Kājiņu bilde, atskaite vadītājam, ka atraduši savu laukumu.

saglabāt, lai pietiek līdz nākamajiem svētkiem.

Par kolektīvu Zane runā mīli un sirdsilti. Kā par draugiem, kurus pašai savā ceļā cilvēkus, kas tev ir vajadzīgi, kuri tevi sapratīs, atbalstīs un tādi ir „Ritsolis” kolektīva dalībnieki. Pie viņiem ir kā mājās, tas azartiskums, draudzīgums, izpalīdzīgums, jautrība, apņēmība piesaista, katrs no viņiem pats par sevi īpašs. Vienmēr ir šķitis interesanti, cik dažādus cilvēkus

saved kopā deja, bet, sanākot kopā, kļūst par vienotu grupu, ar kuru ir liels prieks tikties katru nedēļu. Dejojāju starpā ir pavisam vienkāršs teiciens – „Dejot ir laime!”. Tas jāatceras vienmēr! Zane uzskata, ja kaut reizi dzīvē esi uzvilcis tautas tērpu, uzkāpis uz skatuves, uzgriezis kādu danci, tas ir labākais lēmums, ko savā dzīvē esi pieņēmis! To sajūtu nevienam nav iespējams atņemt. Nav jābaidās no nezināmā, ir jānāk un jādara! Kolektīvam jauni dejojāji nepieciešami vienmēr. Tās kolektīvu uztur dzīvu. Šogad dejojāji ir īpaši nepieciešami,

jo daļa no dejojājiem dažādu iemeslu dēļ dodas prom vai vēlās paņemt pauzīti, lai vēlāk atgrieztos. Tāpēc kolektīvs priecāsies par meitenēm, puīšiem ar prasmēm, vai bez tām. Galvenais, lai ir vēlme dejot. Nāciet un iesaistieties, mēs jūs gaidam!

Kolektīvam novēlu turēt cieši kopā kā līdz šim, lai dejojot prieks un tā degsme, kas jūtos ir, neapsikt, un mēs kopā sasniegtu vēl ļoti ļoti daudz! Kāpēc Dziesmu un deju svētki ir tik nozīmīgi mums un latviešu tautai? Jo katrs savā sirdī var padomāt, tas neaprobežojas tikai ar Daugavas stadionu vai Mežaparku. Tās ir mūsu senču aizsāktā tradīcija, mūsu talants, katra cilvēka mīlestība pret valsti. Katram ir savs stāsts, sajūtas, kuras pavada visu nedēļu, mēnesi, gadu, varbūt vairākus. Kādam tā ir pirmā reize uz skatuves, varbūt sava novada tautas tērpa uzvilšana? Varbūt, varbūt, varbūt šī sajūta, ka esi kopā ar tādu pašu, kuri ir vienojušies vienā dziesmā un dejā, mīlestībā pret valsti un tradīcijām. Lai katru kaut reizi dzīvē pārņem šāda sajūta un silda sirdi. Un Latvijā lai stalti dejojāji un skanīgi dziedātāji.

Laura Zariņa,

Foto no kolektīva arhīva

Aronas senioru ekskursija uz Alūksni un Balviem

Parasti pēc vasaras saulgriežiem, Jāņiem, ir tāda kā tukšuma sajūta. Vasara ir uzkāpusi kalnā, paskatījusies visapkārt, un nu dodas lejup... Taču vasara vēl arvien ir ziediem un putnu treļļiem pilna, saulainām dienām pielietā! 24. jūlija rīts bija diezgan apmācies, bet Aronas seniorus tas netraucēja, lai dotos ceļā, šoreiz uz Alūksnes un Balvu pusi.

Neiztiekam arī bez jaukajiem pārsteigumiem autobusā – Dzidra atkal katram bija sagatavojusi īpašu informāciju (horoskopu) šai dienai. Šoreiz ar augu, ziedu, smilgas vai koka lapu palīdzību katram tika nolasīts, kas viņu sagaida šodien, kādi pārsteigumi būs!

Nokļuvuši Alūksnē, devāmies pie dabisko koka formu apstrādes meistara Harija. Sev raksturīga stilā viņš aizrautīgi stāstīja savu dzīves stāstu, kas nemaz nav bijis tik gaišs. Bet tagad cilvēks ir atradis pareizo ceļu dzīvē un savu sirds nodarbošanos, kur iegulda visu savu enerģiju. Tas ir darbs ar koku zariem, saknēm, pārvēršot defektus par efektiem. Mani uzrunāja no saknītēm un zariem izveidotie viņa mazbērnu vārdu pirmie burti. Meistars taisa arī mēbeles: galdus, lustras, skapjus un gultas. Vārdos to grūti aprakstīt, tas ir jāredz!

Suns pie pudeļu mājas gandrīz kā dzīvs.

Pudeļu laiva.

Viesu nama pagalmā.

Turpat blakus sētā darbojas kalēja amata meistars Laimonis. Viņš ar savām rokām no dzelzs gatavo kāpnas,

„Paradīzēs”.

žogus, vārtus, metāla lustras un daudz ko citu. Mēs kā lauku ļaudis daudz ko zinām un saprotam, jo varējām atbildēt uz kalējmeistara uzdotajiem jautājumiem. Vienam no ekskursijas dalībniekiem, Ritvaram, bija iespēja pašam savu naglu izkalt! Kā arī sievas iepirka jaunus kapļus, ko jaunajā sezonā varētu pielietot.

Nākamais apskates objekts bija Alūksnes tautas lietišķās māksla studija „Kalme”. Vienai daļai ekskursantu šī vieta bija kā medusmaize! Gide stāstīja un rādīja visu, kas saistīts ar aušanu, kas arī mūsu sievietēm ir sirdslieta.

Viesojāmies arī Alūksnes dabas muzejā, kur var redzēt un dzirdēt mūsu Latvijas putnu balsis un apskatīt viņu krāšņās spalvas. Ir arī iespēja mikroskopā apskatīt akmeņus, pogas un dažādas citas lietas, kas ar neapbruņotu aci nav saskatāmas.

No Alūksnes mūsu ceļš veda uz Balviem. Gides Zinaīdas pavadībā izstaigājam Lāču dārzu, kur no 49 lieliem akmeņiem ir izveidotas 23 kompozīcijas (iespaidīgi). Parkā ir arī lazdu aleja un liels, liels ozols. Tālāk gides pavadībā devāmies ekskursijā pa Balvu pilsētu. Interessants gides stāstījums mūs aizrāva, laiks paskrēja nemanot.

Braucot uz viesu namu „Parādīzes”, pietājam ceļa malā, kur Litenes pagasta „Ainažu” mājās ir izveidots pudeļu dārzs. Aplūkojām pudeļu koku, buru kuģi, tiltus, sētas, ezi un pat suņu būdu! Pudeļu dārza saimniece Anna stāstīja, ka, nopērkot māju, viņi mantojumā saņēmuši pilnus bēniņus ar pudelēm, tā arī radusies doma par šo dārza izveidi. Saimniecei Annai ir daudz ideju, un viņa tās pilnveidos, radot daudz dažādu apskates objektu.

Būdami mazliet noguruši un arī izsalkuši, devāmies uz viesu namu „Parādīzes”, kur saimnieko mūsu bijusī meitene Sanita (Raize) ar savu ģimeni. Mēs laipni tikām sēdināti pie galda ar baltu galdautu, katram pie šķīvja bija viesu nama vizītkarte ar novēlējumu.

Cienastā ļoti garšīga pupiņu zupa un, ēdot zupu, sagaidām pārsteigumu no Sanitas jaunākās atvases Ričarda – saksofona skaņdarbu. Paēduši un laimīgi devāmies ekskursijā pa Sanitas sētu. Priecājamies visi par Sanitas ģimenes uzņemību un degsmi saimniekot. Lai viņiem vienmēr veiksmē un izdošanās iet pa priekšu!!! Paldies Sanitai ar ģimeni par viesmīlīgo uzņemšanu!

Pēdējais apskates objekts bija Tilžas pagasta Dievžekaru ciema „Ezerlīčos”. Saimniece Skaidrīte mūs laipni sagaidīja un devāmies aplūkot akmeņu dārzu, kas atrodas kalnā. Tur savākti interesanti akmeņi, sākot ar pavisam mazu līdz īstiem milžiem. Katram akmenim ir savs stāsts un rašanās vēsture. Turpat arī ir dārzs

ar lillijām, dienzedēm un hostām. Apbrīnojama ziedu krāsas varavīksne paverās visapkārt. Ekskursantiem bija iespēja arī iegādāties stādus. Daudzi iepirka stādus, Tilžas skaistums būs redzams arī mūsu puses dārzos.

Noguruši, bet laimīgi mērojam ceļu uz mājām. Ar Zelgauskas sievu skanīgajām balsīm un mūsu citu līdzdalību īsinājam mājupceļu, dziedot latviešu tautas dziesmas. Viena piedzīvojumiem bagāta diena atkal mums katram ierakstīta dvēselē. Liels paldies mūsu Rudītei, Dzidrai, protams, šoferītim par jauko dienu, ko pavadījām apceļojot mūsu Latvijas vietas! Paldies pagasta pārvaldei par atbalstu!

Zigrīda Kurzemniece
Autores foto

Aronas mednieku dalība festivālā Minhauzens

Festivāls „Minhauzens” ik gadu pulcē medniekus, radus, draugus, līdzjutējus, kā arī visus tos, kurus vieno viena aizrašanās – medības. Šī tradīcija tika aizsākta 1999. gadā. Dalībniekiem pasākuma laikā ir iespēja sastapt sev līdzīgi domājošus, azartiskus medniekus, iegūt izglītojošu pieredzi semināros, medību suņu apmācībās, pīļu piesaukšanā un vēl daudz citās medniekiem interesējošajās jomās. Savukārt, vakara otrajā daļā mednieki atpūšas no ikdienas, baudot dzīvo mūziku un dejas brīvā dabā līdz rīta gaismai. Festivāla moto: „Minhauzens nemelo un uzvar godīgi!”.

Pirmajā augusta nedēļas nogalē Gulbenes novada Lejasciemā no 3. līdz 4. augustam notika mednieku festivāls „Minhauzens”. Festivāla dalībniekus sagaidīja pats barons Minhauzens ar savu apburošo dāmu Jakobīni pie sāniem. Festivāls tika atklāts ar vērienīgu svētku gājieni, kurā katram kolektīvam bija iespēja sevi parādīt atbilstoši pasākuma tematikai. Šogad apritēja festivāla 20. gada diena, pulcējot 78 mednieku kolektīvu

Alvis Zariņš – 1. vietas ieguvējs disciplīnā „Stabilākais”.

Komanda „Arona” svētku gājienā.

vu komandas no visas Latvijas.

Arī mūsu pagasta mednieku kolektīvs jau piekto gadu tiek pārstāvēts festivālā ar komandas nosaukumu „Arona”. Komandas kapteinis bija

Valdis Medinieks, kurš atbildēja par organizatoriskajiem jautājumiem un sapulcināja komandas sastāvu, kādā startēja 13 dažādās disciplīnās. Tostarp bija šaušana ar medību ieročiem pa kustošiem mērķiem, pa stāvošiem mērķiem no dažādiem attālumiem. Bija veiklības, izturības, medību zināšanu pārbaudīšana. Notieka arī „Mini Minhauzens”, kurā sacentās bērni. Šogad festivālā mūs priecēja „Eolika”, „Boney M”, „Līvi” un Igo. Festivāls katru gadu norisinās citā Latvijas vietā, tāpēc nākošajā gadā mūs gaidīs Zemgales novads, bet vieta netika precizēta.

Lūk, Aronas mednieku rezultāti festivālā „Minhauzens”:

2014. gadā Višķos 3. vieta „Loks un bultas”, Alvis Zariņš;

2015. gadā Staļģenē 5. vieta „Nūjas mešana”, Guntars Lielups;

2016. gadā Siguldā

2017. gadā Mērsragā 2. vieta „Spļāviens jūrā”, Līga Zemīte;

2018. gadā Lejasciemā 1. vieta „Stabilākais”, Alvis Zariņš.

Ilze Medintiece

MC „1. stāvs” vasaras raibumi

Sveiciens Jūsmājās vasaras izskaņā, kad laukā jau jūtama rudens smarža. Mūsu pusē pirmie rudens vēstneši, kā ik gadu, ir vērojami pa logu, jo kļava, kas aug starp skolas ēku un daudzdzīvokļu māju, jau savu galotni nokrāsējusi krāsainos toņos! Tas nozīmē, ka vasaras darba cēliens tuvojas izskaņai, bet tukšuma jau nav – rudens atkal ienesīs dažādas aktivitātes MC „1. stāvs” telpās, kurās joprojām darbojas dažādu paaudžu ļaudis atbilstoši savām interesēm un jauki pavadā savu brīvo laiku.

Šā gada vasara ir bijusi dažādu notikumu bagāta. Iepriekšējā reizē jau informējām, ka pie mums tiek realizēti 2 Lauku atbalsta dienesta projekti – „Rakstu rakstiem izrakstīju” un „Mūzika izaugsmei”. Dj-šanas prasmju apgušanas projekts noslēdzies, aušanas projekts „Rakstu rakstiem izrakstīju” šobrīd ieiet finiša taisnē. Prieks par rokdarbniecēm, kas savām esošajām prasmēm klāt pievienojušas aušanas prasmes, prieks par to, ka Aronas pagastā vairākās vietās ir uzstādītas stelles, kas līdz šim bija noliktas pažobelēs, kuts augšās, beidzot arī manās mājās ir izveidota steļļu istaba, kurās esmu uzstādījusi mammas stelles, vēl tikai drusciņ jāpagaida, līdz tiks padarīti rudens darbi, lai varētu sākt aust. Septembris būs ražas laiks mūsu rokdarbniecēm, jo tiks veidota izstāde „Šķiries, mans audekliņš, kā skrīvera grāmatiņa”, kurā būs iespēja aplūkot visus projekta laikā tapušos darbus. Izstāde būs apskatāma gan Kusā, gan Zelgauskā, gan Lauterē. Laiks un vieta par izstādes atklāšanu tiks precizēta un ievietota sociālajos tīklos. Esam audušas ne tikai telpās, bet neaizmirstamas bija aušanas nodarbības Lubejas pļavās, kur tapa fantastiski pirts paklāji un ne tikai! Zinu, ka gandrīz katra savās mājās šovasar ir noaudusi pat vairākus zāļu paklājiņus! Taču ar izstādi nebūt nekas nebei-

Projekta RAKSTU RAKSTIEM IZRAKSTĪJU aušanas nodarbība pļavā – noaustie pirts paklāji.

Pēdējā RAKSTU RAKSTIEM IZRAKSTĪJU nodarbība, Zelgauskā, Ineses Mailītes vadībā.

Jauniešu festivāla „Paspēt 12 stundās” vadītāji – Signe Prušakeviča un Edgars Kalniņš pie festivāla gleznas.

dzas, šovasar biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” uzrakstīja pieteikumu par projektu „Rokdarbu vācelīte”, kura mērķis ir esošo zināšanu un aušanas prasmju nostiprināšana un pilnveidošana, jaunu teorētiski praktisko aušanas un balto, krāsaino izšūšanas prasmju apguve, pilnveidojot starppaaudžu sadarbību un saturīgu brīvā laika pavadīšanu. Augusta vidū no Lauku atbalsta dienesta saņēmām lēmumu par

projekta apstiprināšanu – vēl vienu gadu aktīvi darbosimies, tāpēc, ja ir radusies vēlme aust vai apgūt baltos darbus, pievienojies! Nodarbības vadīs Tautas Daiļamata meistares Inese Mailīte un Vanda Podiņa. Uz tikšanos oktobrī, kad sāksies pirmās nodarbības!

2018. gads Madonas novadam ir īpašs, jo esam Latvijas „Jauniešu galvaspilsēta – 2018”, tāpēc aktīvi esam iesaistījušies dažādās aktivitātēs, piemēram, Jauniešu festivāla „Paspēt 12 stundās” organizēšanā un realizēšanā Madonā, Prieku kalniņā, 12. augustā. Paldies maniem palīgiem Ritvaram un Oskaram! Prieks par Edgaru, kurš šovasar paspēja strādāt visur, kur bija bērni un jaunieši, un lepnums, ka „mūsējais” vadīja Jauniešu festivālu. Festivāla laikā tapa glezna, kuras moto: „Jāsāk ar mazumiņu”, kas uzrunā ļoti tieši – mums katram jāsāk ar mazumiņu, lai varam darīt lielas lietas. Patiess prieks un lepnums par paveikto mūsu pagastā! Mēs lepojamies ar saviem DIŽOZOLIEM, kas šovasar ir ieguvuši ļoti skaistu, elpu aizraujošu ainavu sev apkārtnē! Esmu dzirdējusi ļoti labas atsauksmes no cilvēkiem, kuri ir pabijuši pie Vālēnu ozoliem! „Vai tiešām tie ir tie paši ozoli?” – ir bijuši jautājumi. Jā, tie ir mūsu skaistie ozoli! Tie šobrīd ir at-

Vālēnu ozoli.

tīrīti no krūmiem, ir nolīdzināts grāvis, kas atdalīja abus ozolus vienu no otra. PALDIES ZEMES ĪPAŠNIEKIEM PAR IEGULDĪTO DARBU OZOLU APKĀRTNES SAKOPŠANĀ! Izbaudiet zelta rudeni! Septembri vēl sola ļoti siltu kā ceturto vasaras mēnesi, tāpēc aicinu izmantot iespēju aplūkot skaistākās mūsu pagasta vietas – „Aronas pagasta SKATUPUNKTUS” – dodoties

ceļā ar velosipēdiem. Ja nepieciešama informācija par SKATUPUNKTIEM, interesējieties MC „1. stāvs” – tūrisma bukletu no projekta „100 pedāļi Aronā” ir pieejami.

Uz tikšanos un aktīvu darbošanos rudenī!

*Iveta, MC „1. stāvs” vadītāja
Foto Iveta Kaparkalēja*

Izglītojoša lekcija un praktiska darbošanās – „Veselā miesā, vesels gars!”

18. oktobrī plkst. 19:00

Ikvienam zināms teiciens „Veselā miesā vesels gars!” un šogad Latvijas Fizioterapeitu* asociācija kopā ar Vispasaules Fizioterapeitu organizāciju pievērš sabiedrības uzmanību tieši fiziskās un psihiskās veselības savstarpējai ietekmei.

Paaugstināts stress, ilgstoša trauksme, miega traucējumi ir cieši saistīti ar cilvēka fizisko veselību, to ietekmējot negatīvi. Savukārt, uzlabojot savu fizisko veselību, pozitīvi tiek ietekmēta arī psihiskā veselība. Sistemātiski atkārtoti fiziskie vingrojumi izraisa daudzas fizioloģiskas izmaiņas, kuru rezultātā uzlabojas garastāvoklis, pašnovērtējums, kā arī samazinās gan

stresa, gan trauksmes līmenis. Piemēram, tikai 30 minūšu vidējas intensitātes slodze katru dienu samazina depresijas risku par 48%.

Aicinu ikvienu interesentu 18. oktobrī plkst. 19:00 MC „1. stāvs” uz bezmaksas informatīvi izglītojošu lekciju un praktisku darbošanos, kurā pārrunāsim to, kā atrast tādas fiziskās aktivitātes savā ikdienas darbu ritējumā, kas dāvātu prieku ne tikai miesai, bet arī garam.

Ja iespējams, lūgums **iepriekš pieteikties līdz 12. oktobrim** pa tālruni 22435103 vai e-pastā: ievavosele@gmail.com (taču laipni gaidīts būs ikviens interesents), tāpat droši

līdz šim datumam variet **sūtīt sev interesējošus jautājumus**, uz kuriem, iespēju robežās, atbildēšu lekcijas beigās (bez norādes uz konkrētu autoru). Paldies jau iepriekš!

* **Fizioterapeits ir ārstniecības persona**, kas palīdz cilvēkam maksimizēt dzīves kvalitāti, ņemot vērā fizisko, psiholoģisko, emocionālo un sociālo labklājību. Fizioterapeits sniedz medicīniskos pakalpojumus, kas attīsta, saglabā un atjauno cilvēka maksimālo kustības un funkcionēšanas spēju.

Uz tikšanos, **Ieva Vosele**,
Rīgas Stradiņa universitātes
3. kursa fizioterapijas studente

Laima Vanaga, starojoša un laimīga

Tiekoties ar Laimu, ārā laiks nedaudz vējains, vēss, bet saulīte vēl lutina, putni draiskulīgi lēkā no zara uz zaru, tas nesteidzīgi atgādina par vasaras pēdējiem mirkliem un vasaras smaržu. Ieejot istabā, viņa kā allaž silti pasmaida un aicina uz sarunu, lai gan savā veidā kautrīga, jo pieradusi pati iztaujāt pagasta cilvēkus un rakstīt par viņiem rakstus, bet šoreiz viss ir citādi.

Laima ir mūsu pagasta daļiņa ar savu vienkāršību, attieksmi pret dzīvi, cilvēkiem, darbu, lietām, un katram, kurš kaut reizi ar viņu ir ticis, būtu ko teikt. Kāds teiktu, ka Laima ir brīnišķīga teātra mīle, cits atcerētos viņu kā jauku, atsaucīgu, vienkāršu skolotāju, ar kuru vēlētos pārmit kādu vārdu, bet vēl kādam draugs, atbalsta persona, vislabākā sieva, mamma un vecmāmiņa saviem mīļajiem.

Dzimusi Kuldīgā, 1946. gada 13. septembrī. Kā pati saka – ar Kurzemi saistības nav nekādas, tikai vieta, kurā vecāki nonākuši bēgļu gaitās. Drīz vien ceļš atved mājās uz Barkavu, kādreizējo Saikavas pagastu. Mācījies Stalīdzānu pamatskolā līdz 4. klasei, tad Kalna skolā un Madonas pilsētas 1. vidusskolā. Skolas gaitas turpinājusi Latvijas Universitātē filoloģijas fakultātē, neklātienē. Līdz 4. klasei vēlējusies kļūt par aktrisi, uzstāties uz lielās skatuves, paticis skaitīt dzejoļus, arī šodien Laimai patīk būt uz skatuves, bet vairāk kā režisorei amatierteātrī. Mīļākais mācību priekšmets bija vēsture, to pasniedza skolotājs Treicis. Beidzot skolu, skolotājs vēlēja, cerams, ka tiksimies vienā arodā, viņš cerēja, ka Laima studēs vēsturi. Bet Laimas sirdi iekaroja žurnālistika. Tikai viena iemesla dēļ. Tā bija skolotāja Sīpola, kura organizējusi ekskursijas pa skaistākajām Latvijas vietām. Bērnam, kurš nevar izlemt, saprast, kur labāk doties, šķita, ka žurnālisti daudz redz, visu uzzina pirmie, Latvijas nozīmīgos notikumus prezentē citiem. Savā laikā bibliotēkā Līvija Dekante mudinājusi Laimu mācīties par skolotāju, jo Līvija katru dienu bija novērojusi lielo interesi par grāmatu lasīšanu. Bet pašai Laimai par to nāca smieklī un par skolotājas dar-

Laima Vanaga.

Laima un Harijs kāzu dienā.

bu nemaz nedomāja. Bet dzīvē viss ir citādi, savu dzīvi ar skolu roku rokā ir pavadījusi mācoties un strādājot!

Paralēli studijām nepilnu gadu nostrādājusi Saikavas kultūras namā, vienu mācību gadu Mētrienas skolā par pionieru vadītāju. Bet, kad partijas sekretāra sievai bija nepieciešama darba vieta, Laimai deva iespēju meklēt darbu citur. Tā viņa nokļūst Vestienā. Šī vieta piesaistīja, jo bieži avīzēs rakstīja par aktīvu darbību. Jauniešiem šķitis interesanti pamēģināt ko jaunu, daudz nedomājot, devās uz jauno darbavietu. Un tieši tur, Vestienā, Laima satika Hariju, kurš tajā pašā skolā pasniedza sportu, darbmācību,

bioloģiju, kaut gan bija izmācījies par agronomu Malnavā un strādājis Meirānos “Leņina ceļā” par brigadieru, bet sports Harijam patika vairāk. Un labi vien bija, citādi, kas zina vai Laimu būtu saticis. Strādājot par partijas sekretāru, ticis pie mašīnas, mājas, Lauterē, kurā pašlaik abi dzīvo joprojām, tikai, pa logu veroties, bērzi paaugušies lielāki, un sirdi vēl joprojām ir tā sajūta, kā pirmo reizi tur apmetās uz dzīvošanu. Abi satikās nejauši, kādā kafejnīcā. Rindas priekšā stāvējusi skaista meitene kleitiņā ar gaišiem matiem, garu bizi. Harijs nevilcinoties uzaicinājis spēlēt tenisu. Un tā vakars pēc vakara, abi nematoti bija iemīlējušies. Un 1967. gada 30. decembrī abi 22 gadu vecumā, skaisti, jauni, mīlestības pilnām acīm svinēja savu kāzu dienu Vestienas tautas namā. Par spīti lielajam putenim, kāzas esot bijušas lustīgas. Jautāju, kāpēc Harijs iepatīkās? Atbilde izskan nevilcinoties, jo pratis skaisti dejot, ir gudrs un interesants cilvēks. Turgad meitenes sev puīšus izvēlas, kurš skaistāk apgērbies, agrāk uz to neskatījās. Studiju laikā puīši maksājuši 20 kapeikas, lai Harijs iemāca valsi dejot. Vēlāk par to naudu Laimiņu varējis uz kino aizvest. Redzi, divi zaķi ar vienu šāvienu. Abi ir brīnišķīgi vecāki divām meitām Lailai un Ingrīdai, četriem mazbērniem Lindai, Laurim, Klintai, Edmundam. Lailas ģimene mitinās Rīgā, bet bieži ceļš atved atpakaļ uz mājām Lauterē, savukārt Ingrīdas ģimene dzīvo Islandē, tikšanās reizes ir retākas. 2017. gadā nosvinēja savu 50. kāzu gadadienu.

Atgriežoties pie studijām, Laima Latvijas Universitātē iestājās 1964. gadā un pabeigusi to 1977. gadā. Kā pati smejas, tajā laikā studēju ar izjūtu. Mācoties nācies ņemt akadēmiskos gadus, abas meitas dzimušas, tad vecāku slimošanas. Tāpēc studiju laiks ir bijis reizēm grūts, tad atkal nāk priecīgāki mirkļi. Un viens no tiem ir bērnu dzimšana. Laila esot bijis īpašs notikums, pirmais bērniņš! Bet vēl pirms doties dekrēta atvaļinājumā, bijis jāpaspēj nokārtot pēdējais eksāmens vācu valodā. No rīta eksāmens, bet vakarā jau Laila piedzimu-

si, laikam gribēja pasteigties. Laima smaida.

Laimas dzīve bijusi dinamiska, dažāda, interesanta, notikumiem bagāta. Tieši tāda, kāda ir viņa pati, vajadzība būt sabiedrībā, darboties radoši, būt kustībā. Darba pieredze bijusi krāsaina, jau minētajām darbavietām, gadiem ejot, ir piepulcējušās citas. Piemēram, Vestienā pagasta sekretāre. Šo darbu darot nepiepildīja sevi, papīru rakstīšana Laimai nekad nav patikusi, labāk strādāt ar cilvēkiem. Tie ar savu enerģiju un idejām iedzīvina un uzmundrina. Izveidojot teātra pulciņu Vetienas skolā 1980. gadā, Laima ir tuvu tam, kas viņu aizrauj.

Stāstot par sasniegumiem, to esot bijis ne mazums, bet spilgtākā uztāšanās Valmieras republikas skatē un uzaicinājums spēlēt izrādī „Čipolino” Jaunatnes teātrī. Mērķis bijis skolēnus mācīt mīlēt teātri, nezaudējot cilvēcību un darīt no sirds. Kad Laima runā par teātri, viņas acis mirdz, vārdi ļoti raiti raisās. Vadot šo teātra pulciņu, izjutusi lielu gandarījumu par padarīto un sasniegumiem, tas esot bijis brīnišķīgs laiks kopā ar audzēkņiem, pašai laba pieredze dzīvei. Teātris ir hobijs, tāpēc tik daudzus ir spējusi iedvesmot, kā, piemēram, amatierteātris „Aronieši”, kuru turpinās vadīt arī turpmāk. Teātris aktīvi piedalās pagasta dzīvē un arī ārpus tā. Uzkāpjot uz skatuves, šķiet, aktierspēle raisās viegli un nepiespīti, kolektīvs ir draudzīgs. Tām arī ir liela nozīme. Ar dziļi ievilktu elpu un prieku atceras, ka 25 savas dzīves gadus veltījusi Liezēres amatierteātrim, tagad šī teātra grozus pārņēmusi Dace Ādamsons. Pārmaiņas ir veselīgas un pat vajadzīgas.

2003. gadā uzņēmās rūpes par teātra sportu Kusas pamatskolā, trīs gadus Liezērē un bērnu namā, pats par sevi saprotams, smejas. Ap sevi pulcējot bariņu bērnu, taču laikam ejot un bērniem skolā paliecot arvien mazāk, bijis grūti noturēt to mazumiņu, kuri nākuši. Jo nāk tie bērni, kas jau ir citos pulciņos, saskaņoties palika grūti. Un ar šo mācību gadu teātra sporta pulciņu saglabāšot tikai Liezērē, ja nokomplektēsies grupa. Pa vidu hobijiem ir bijusi arī latviešu valodas un literatūras skolotāja, izvadītāja, kura bērēs palīdz tuviniekiem atvadīties no aizgājēja ar mīlu vārdu,

Laimas un Harija Kāzu diena.

50 gadu kāzu jubileja ar meitām un mazbērniem.

sirdij tuvu dzejas rindu. 2014. gada janvārī kļuva par „Aronas vēstis” redaktori līdz 2018. gada jūnijam, kad Laima nolēmusi, doties pelnītā atpūtā, veltīt vairāk laika saviem mīļajiem, protams, arī sev.

Man šķiet, ka Laima bija īstajā vietā, ar papīru, pildspalvu, savu skatījumu par dzīvi, lietām. Jautāju, kas patīcis šajā darbā? Atbilde skan vienkārši, tikties ar cilvēkiem, būt ar viņiem, uzzināt ko jaunu. Vienkārši parunāties. Šajā darbā tu iepazīsti cilvēku līdz mielēm, ar viņa kāpumiem un kritumiem, priekiem un bēdām. Lūk, šeit var savilkt diagonāles ar skolnieces sapņiem par žurnālistiku, ka viņa

ir pirmā, kura uzzina par svarīgiem notikumiem tieši pagasta dzīvē. Kas nepatika? Strādāt ar datoru, tieši šī iemesla dēļ Laima izvēlējās doties prom no redaktora amata. Protams, bija iecerējusi iemācīties, bet laiks skrien uz priekšu, un datora lietas Laimu nemaz nesaista. Bet vai visiem viss ir jāprot? Katram ir savi talanti, spējas, pieeja, katrs cilvēks ir unikāls pats par sevi! Laimai gribu vēlēt, lai arī turpmāk saglabājas lieliska humora izjūta, darba spars, mīlestība uz teātri un cilvēkiem!

*Laura Zariņa
foto no Laimas personīgā
arhīva*

Pietura...

Šogad mēs piedzīvojām brīnišķīgu un īstu vasaru! Varbūt tā kādam bija par siltu un sausu. Bet tā mums ļāva novērtēt ūdens vērtību, bet lai vai kā, vasarai ir jābūt vasarai. Vienalga kāds būtu gadalaiks vai apstākļi, mūs vienmēr gaida mūsu pagasta jubilāri ar savu sirsnību, viesmīlību un sava mūža stāstu...

Jānis Bērziņš – 75

Jāņa māja ir kaimiņos pagasta pārvaldes ēkai, varbūt tāpēc bija sajūtama kaimiņu atiecību klātesamība. Tagad gan saimniekošana ir nodota dēlu ziņā un pats vairāk priecājas par dēlu un meitas darbiem, par mazbērnu enerģiju un siltumu. Jāņa vadītāja prasmes tika novērtētas darba gados, veicot pienākumus pazīstamajā PMK-19 un varbūt tie nav nemaz tik atšķirīgi ar šodienu.

Indra Veckalniņa – 80

Indras kārtīgums un padarīto darbu pamatīgums atspoguļojas gan pagalmā, gan dārzā, gan mājā. Šķiet, ka viss ir saplānots un izdarīts, ka visam pietiek laika. Indras sētā valda miers un rāmums. No vienas puses to sargā Lauteres pilskalns un no dzīves puses - dēli un mazbērni.

Pēteris Rukmanis – 75

Pēterim pieder sava pasaule, viņa pasaule – kopā ar dabu, ar sevi un saviem darbiem. Viņam viss ir viegli, nav steigas, rūgtuma, bet ir sava vienkāršā, mierīgā, darbīgā un dzīvespriecīgā ikdiena.

Artūrs Pilsētnieks – 75

Artūru varētu raksturot kā klusu, bet dzīvesprieku pilnu cilvēku. Viņš ir pierādījums tam, ka jebkurš vecums ir pietiekami labs, lai satiktu savu otro pusīti. No Artūra staro apmierinātība ar dzīvi, gandarījums par saviem veiktajiem un veicamajiem darbiem. Mums šķita, ka viņa gadu skaits ir nopietnāks par viņu pašu.

Anita Līga Beķere – 75

Anita, kā vienmēr nosvērta, nopietna, kā jau grāmatvede, bet sarunu laikā iemirdzējās viņas maigums, sirsnīgums, mātišķums. Anitas spēks ir viņas dzimtas saknes, kas slēpjas dzimtas sieviešu izturībā, čaklumā un dzimtas mājas vēsturē. Dzimtas māja arī šodien ir Anitas patvērums, kur sagaida savējos - meitu, dēlus, mazbērņus un brāļa ģimeni.

Vera Kasinska – 85

Veraī aiz muguras ir smagi darba gadi, izlolota meita, kas tagad dzīvo Krievijā, tāpēc tikšanās reizes ar meitu, mazmeitu ir daudz sirsnīgākas un ļoti, ļoti gaidītas. Veraī visu gribas darīt pašai, piemirstot par gadiem, jo viņa bez darba nevar. Ikdienu dara īsāku ciemiņu apciemojumi, kuri vienmēr tiek mīļi gaidīti.

Mirdza Ģēgere – 106

Mēs Mirdzas ciemiņi esam katru gadu, satikšanos gaidām ar nelielu satraukumu un prieku, jo tā īsti nespējam saprast Mirdzas gadu lielumu.

Anna Tampa – 80

Anna dzimusi kaimiņu novadā Cesvainē, ar Lielvārdi saistās jaunības, mīlestības laiks, bet ar mūsu pagastu saistās daudzi gadi kā pasta aģentam Grostonā un no neatkarības atgūšanas laika viņas ģimenes mājas ir mūsu pagastā. Ja ir māja, tad vienmēr ir darbs, kas pakārtots noteiktai secībai un daudzumam. Viņas pārraudzībā ir visticamāk un kaziņa.

Jānis Starcis – 75

Jānis ir viens no pirmajiem, kas uzdrošinājās atgriezties tēva mājās un sāka saimniekot, to dara vēl joprojām. Darbs, darbs, darbs – raksturo Jāni, nosaka viņa un ģimenes ikdienu. Jānis var justies droši, jo nākamās paaudzes ir pārņēmušas darba tikumu un prot kopā darboties. Seko līdzī dzīves aktualitātēm valstī, pasaulē. Kad reizēm zūd cerība attiecībā uz lauksaimniecību, tad spēks ir viņa ģimene un darbs.

Jānis Lapsiņš – 75

Katrs vīrietis zina, ko nozīmē labs virpotājs – precīzs, saprot vēlmes un izdara vairāk par cerēto – tā varētu teikt arī par Jāni. Jubilārs rūpējas, lai ģimenes ligzdā būtu mājīgi un prieks dzīvot. Ikdienas pienākumus dala ar sievu, kā Jānis pats smeļ – viņai piešķirta galvenā loma. Meitas ir lielas, arī mazbērni, bet mīlestība tiek saņemta un dota.

Vera Trizna – 75

Veras pievilcīgais smaids iedvesmo. Vera ir dzimusi astoņu bērnu ģimenē Liezēres pagastā. Tēvs ir miris izsūtījumā. Dzīves pārbaudījumi ir noteikti radījuši savu vērtību skalu jubilāres dzīvē. Starp vērtībām ir čaklums, pacietība, izpalīdzība un sirsnība. Jubilāre darba gados ilgstošāk ir bijusi šofere, pārdevēja, katrā darbā ir bijis prieks un garoza, bet tā ir Veras vakardiena un atmiņas – šodiena ir viņas dēli, mazbērni, mazmazbērni un arī kaimiņi.

Valdis Strauts – 80

Laiks ir aizsteidzies nemanāmi, tikko skolas gadi Gaiziņa skolā, līdz kurai mēroti septiņi kilometri kājām turp un atpakaļ, dienests, darbs meliorācijā, nesaskaitāmie izraktie diķi, pensija un nu jau sasniegti astoņi desmiti. Šķiet, ka Valdim spēka pietiek, viņš saimnieko dzimtas mājās. Valda dārzs ir pilns ražas – deviņas plūmju šķirnes, bumbieri, āboli, vīnogas, siltumnīca rotājas tomātu ķekaros. Viņš prot arī sadarboties ar bitēm un no tā ir savs labums. Valdim ir gaišs un optimisma pilns skats uz dzīvi.

Skaidrīte Petrova, Lolita Tīpaine

**Par ierosinājumu iesniegšanu
apbalvojumu (pateicību)
pasniegšanai Latvijas
Republikas proklamēšanas
gadadienā**

**2018. gada 18. novembrī
Madonas novada Aronas pagasta
pārvaldes rīkotajā valsts svētku
svinīgajā sarīkojumā
Lauteres kultūras namā**

Pateicības rakstu pasniedz, lai izteiktu pateicību fiziskām un juridiskām personām par personīgu, nesavtīgu ieguldījumu un nozīmīgiem sasniegumiem pagasta un novada attīstībā šādās jomās:

- tautsaimniecība;
- izglītība;
- profesionālā meistarība;
- kultūra;
- sports;
- sabiedriskās aktivitātes;
- godprātīgs un ilggadējs darbs.

Apbalvošanai ar pagasta pārvaldes pateicības rakstu var ieteikt gan fiziskas, gan juridiskas personas vai personu grupas, kolektīvi.

Ierosinājumus pateicības izteikšanai Aronas pagasta pārvalde aicina iesniegt līdz šā gada 20. oktobrim pārvaldē (lietvedei) vai pagasta bibliotēkās (bibliotēku vadītājiem), norādot apbalvošanai pieteiktās:

- fiziskās personas vārdu, uzvārdu, ja ir – darba vietu, ieņemamo amatu;
- juridiskās personas nosaukumu, adresi, darbības virzienu;
- motivētu pamatojumu personas vai kolektīva apbalvošanai;
- iesniedzēja vārdu, uzvārdu, kontaktinformāciju.

Novērtēsim labi padarītu darbu!

**Ko par 1. septembri domā
mazie ķipari!**

Kāpēc 1. septembrī jāiet uz skolu un bērnudārzu?

- Jo atnāk jaunais mācību gads, un jānācās kaut kas jauns.
- Jo bērnudārzā bērni spēlējas un kopā visiem ir interesantāk.
- Jo bērniem un skolniekiem tas ir darbs.
- Uz skolu jāiet, lai varētu mācīties.

Kāpēc audzinātājam nesi puķes?

- Nesu audzinātājam rozīgas rozes, jo viņai bija svētki un no manu rožu smaržām viņa palika vēl priecīgāka.
- Puķes iedeva man mamma un es iedevu audzītei..

Silvija Čurkste

Lauteres muiža atplaukst

Muiža cēla, bet nepelnīti bijusi piemirsta, koku un ezera ieskauta, ir gaidījusi šo mirkli, kad kāds ar savu mīlestību un rūpēm par to atkal gādās. Vērojot sev apkārt veco koku stumbrus, nodrupušās fasādes, logu arkas, laukakmens mūra ēkas, muižu ar niedru smalki pārklātiem griesiem, rodas vēlme pieskarties gadsimtiem glabātai vēsturei, aizmirsties un sajūst tās elpu šodien!

Muižā šobrīd saimnieko Agita Kalniņa ar savu dzīvesbiedru un kolēģi Laimoni Onzuli, kurš arī ir šīs idejas autors un dāvā muižai jaunu ietērp un iespēju atplaukt no jauna visā savā krāšņumā. Pašlaik viņa darba diena sākas – Lauterē, uzraugot un iesaistoties darba procesā. Laimonis kādreiz strādājis arī pie Rundāles pils atjaunošanas. Vairāk kā 20 gadus ģimene darbojas kokapstrādes jomā, bet muižas atjaunošana ir izaicinājums un jauna pieredze.

Paši ir Gaiziņa ļaudis, un māja vēsturiski bijusi Lauteres muižas valdījumā, tāpēc priecājas, ka var strādāt tepat – vietā, ko sauc par mājām, reizē sekojot vēsturei pa pēdām. Jautājums – kāpēc tieši Lauteres muiža? Darbs dvēselei, senču atstātais mantojums, kurš liek atgriezties atmiņās, šajā tik skrejošajā laikā, kad nepamanām vērtības sev līdās. Ir skaidrs, ka šis nav „biznesa” projekts, drīzāk izaicinājums. Ēka ir skaista un salīdzinoši labi saglabājusies, tai ir sava vēsture, to atjaunot uztveram kā pagodinājumu. Mērķis ir tehniski sakārtot ēku – tiek nomainīts jumts, kas bija bojāts lūztošo koka detaļu dēļ, stiprināti pamati, veidots atbalsts parka uzkalnam, tas veidoja ēkai nelabvēlīgu lietus ūdens noteci un neiespējamu hidroizolāciju. Muižas ēka ir plaša, ezera pusē – četri stāvi – tik liela privātmāja nav praktiska un nepieciešama, visdrīzāk tā veidosies kā atvērta tipa ēka svinībām ar iespēju pārņakt. Interesanti, ka

2017. gada ziema.

Fasāde un teeja.

dzīve lēnām mūs saved ar cilvēkiem, kam ir idejas, vīzijas par to, kas šeit nākotnē varētu būt – restorāns, radošās nometnes, kāzas, koncerti. Tas dod iedvesmu un enerģiju darboties tālāk. Pašlaik ēka tiek atjaunota pašu spēkiem. Protams, interesējamies par iespējām piesaistīt Eiropas Savienības līdzekļus, bet visos projektos ir termiņš „pozitīva naudas plūsma” – pagaidām tā ir ar mīnuss zīmi un solīt, ka īstermiņā kas mainīsies nevar.

Visā darba procesā visskaistākais ir cilvēki līdzās, ar ko „muižas projekts” savedis kopā. Kaimiņi – brīnišķīgās kundzes, kas dalās savās atmiņās. Dāvis Veckalniņš, kas vācis informāciju par muižu savām studijām Latvijas Universitātē un fotogrāfējis. Atsauģie pārvaldes cilvēki – Piekalna kungs, kas pirmajā dienā bija ieradies

ar saimnieka tvērienu – te ūdens, te komunālie pakalpojumi – strādāji! Zemes ierīkotāja, sirsnīgā Rasma kundze, kas apsekoja bīstamos kokus, ierādīja robežas. Muzeja, arhīva darbinieki, viens no muižas kādreizējo īpašnieku radiniekiem Manfreds von Boetichers dalījās ar savas ģimenes pārstāvju vēsturiskajām fotogrāfijām. Palīdz arī draugi, kursa biedri un Rundāles pils muzeja restauratori. Paldies, Vinnijai Raizes kundzei un viņas dēlam par uzticētajām pansionāta laika fotogrāfijām, kuras ir daļiņa no muižas dvēseles.

Protams, jāpiemin darbinieki, kuri cik iespējams saudzīgi lipina kopā tās vietas, kas cietušas caurā jumta dēļ. Kopumā atjaunošanā ir iesaistīts paprāvs pulks speciālistu. Jumta atjaunošanā SIA „B&L projekti”, labākie jumīki Latvijā – SIA „Alpi Jumts”, akmens darbu meistars Ojārs. Koka detaļas – speciālu jumta koka karnīzi, ko savos materiālos pieminējis un skicējis arī Rundāles pils direktors Imants Lancmanis, atjauno SIA „Latvāņi” galdnieki, kas guvuši lielu pieredzi vēsturisko māju koka detaļu,

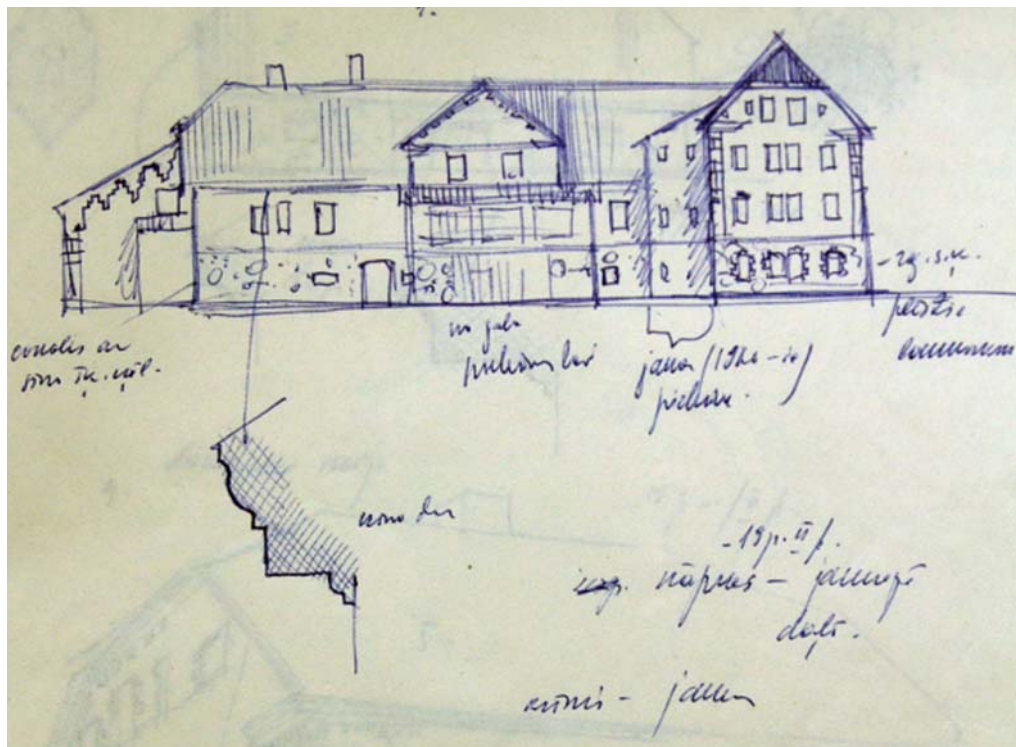
logu un durvju kopiju izgatavošanā Vecrīgas namos. Lauteres muiža ir labāko meistaru rokās.

Agita daudz interesējas par faktiem un dažādiem vēsturiskiem materiāliem, piemēram, par Bērzaunes, Gaiziņa novada vēsturi, īpaši par Lauteres vēsturi, tomēr materiālu nav daudz, tie ir pretrunīgi. Agita saka: ir paveicies, ka apkārt ir cilvēki, kas vāc un apkopo faktus par šo pusi – Bērzaunē tā ir bibliotekāre un laikraksta „Bērzaunes Rīts” redaktore Ineta Zvirgzdiņa, Gaiziņkalnā – viesu mājas „Gaiziņstars” saimniece un „Gaiziņa skapja” idejas autore Larisa Freja. Kāpēc Lauteres vēsturei „piejaukusies” Bērzaune?

Arhīvā ir dokuments, kas liecina, ka Lauternsee (Lauteres) muiža radusies 1856. gadā, kad Berson (Bērzaunes) muižas īpašnieks Carl Gotfried von Berens nodalījis daļu no īpašuma un pārdevis to kapteinim Jakob Buchard von Klot. Dokumentā minēts, ka šajā laikā radies arī nosaukums Lauternsee. Tomēr interneta vietnē Wikipēdija lasāms: „Muiža rakstu avotos pirmoreiz minēta 1570. gadā”. Kaut gan Agita tik senu Lauteres muižas vēstures liecību nav vēl atradusi.

Iespējams, arī Kaļvu ezers mainījis savu nosaukumu uz vācisko salikteni „lauter” – skaidrs, tīrs un „See” – ezers. Muižas īpašums pleties Gaiziņkalna virzienā un mājas, kas minētas „Dvēseļu skaitīšanā”, arī tagad nav mainījušas savu nosaukumu – Baltužēni, Baidiņi, Betiņi, Blāži, Bolēni, Lejas un Kalna Gaiziņi, Tomēni, Kulitēni, un citi. Īpašumā bija arī Nigasti vai Negasti, kas nereti minēta kā Jersikas pilsnovada galvaspilsēta, par kuru dati atrodami kopš 1211. gada.

Laika gaitā Lauteres muiža tikusi iekļāta un pārdota, atņemta un nacionalizēta, tā bijusi dzīvojamā ēka, tiesa, tajā apmetušies karavīri I Pasaules kara laikā. 1905. gadā tā daļēji nodedzināta. Sākotnēji te pastāvēja Lautera Viesienas pagasts, ko likvidēja 1949. gada 31. decembrī. Muižas

Imanta Lancmaņa 1971. gada zīmējums.

kungu mājā bijis pansionāts, vēlāk pasts, veikals, pagasta pārvalde. 1996. gadā īpašuma tiesības atjaunojuši pēdējās muižas privātpašnieces Almas Rozenberg radinieki – brāļi Georgs – Žoržs un Arons – Aleksandrs Orkovi, kas vēlāk, 1999. gadā to pārdeva Jūlijai Dvoņikovai. Dvoņikovu ģimenes viesu māju atceras daudzi lauterieši. Diemžēl viesu nams tika iekļāts, atņemts un banka 2017. gadā to bija izlikusi izsolē, tādējādi, radās izdevība to iegādāties un kopš tā brīža muiža ir SIA „ĪPAŠUMI AK” īpašums. Precizitātei jāpiebilst, ka Aronas pagastā ir īpašums ar nosaukumu „Lauteres muiža”, kas gan ir cits, ar vēsturisko kungu māju nesaistīts īpašums.

Lai cik skumji nebūtu, muižas ēkas 2017. gadā bija izdemolētas. Grūti spriest, kam piederēja tās drēbes, pudeles un sadzīves priekšmeti, kas bija izmētāti pa telpām. 2000. gados veidotā viesu māja bija remontēta tā laika stilā – režģipsis, plastmasas logi plus nedaudz neierasta krāsu gamma, bet lielākā „sāpe” bija caurais jumts, kura atjaunošana tika izvirzīta kā primārais darbs, lai varētu cits citam sekot nākošie. Diemžēl neizdosies saglabāt veco grīdu segumu, jo mitruma ietekmē koka detaļas satruņējušas.

Agita apzinās, ka neskaidru faktu muižas vēsturē vēl ir daudz, tāpēc dodas uz arhīviem, studē baznīcu grāmatas, apkopo informāciju vienkopus. Vēl joprojām nav zināms, kurš apglabāts „barona kapos” SIA „Linca” teritorijā. Varbūt kādam lauterietim ir kādas ziņas par to? Tas palīdzētu kļūdēt neziņu. Žēl, ka nav izdevies atrast senākus muižas attēlus, lai saprastu kādā stilā tā bija veidota, bet atjaunojot pieturās pie vēsturiskā stila. Atliek vien iztēloties un sapņot, kāda tā bija 1856. gadā, kad tika celta. Agita smaidot teic, ka būtu priecīga dalīties ar jau esošo informāciju un labprāt uzklaut katru, kuram ir kāda liecība par muižu.

Novēlu, lai jūsu sirdīs neapsīkst degsme, prieks, izpalīdzība. Paldies Agitai un Laimonim par šādu brīnišķīgu satikšanos, ka ļāva nedaudz ieskatīties muižas sirdī, pasapņot, ilgoties pēc senču atstātās vēstures elpas. Kas zina, varbūt jau pēc pāris gadiem varēsim lepoties, ka mūsu pagastā ir tik šarmanta muiža ar savu gadu simtiem glabāto dzīves stāstu!

Redaktore **Laura Zariņa**
Foto **Laima Kalniņa**

Aronas pagasta sporta svētki – svētki nepilnu 24 stundu garumā

2018. gada 28. jūlijā notika ikgadējais pasākums – Aronas pagasta sporta svētki jeb svētki visas dienas garumā! Šogad tradicionālā svētku programma tika papildināta ar vēl vienu izklaidi – makšķerēšanu, kura norisinājās jau no agra rīta (no plkst. 7:00). Lai gan sākumā pie mazā diķa makšķernieku bija vairāk kā pie lielā diķa, kur varēja cīnīties par godalgotām vietām, kā arī nebija iebarošanas iespējas no rīta (katram zvejniekam sektors tika izlozēts). Vislielāko zivju svaru nozvejoja Valdis Barūklis, otrā vieta Gatim Kumsāram, trešā vieta Oskaram Jansonam.

Jau pirms svētku oficiālās atklāšanas sākās arī pludmales volejbols sievietēm un vīriešiem, kā arī tradicionālais zolītes un duraka turnīrs. Kā jau katru gadu pludmales volejbola laukumos norisinājās ļoti sīvas cīņas un uzvarēja tie, kuri tajā momentā bija visspēcīgākie. Sieviešu grupā 1. vieta komandai „Grams” (Benita Romule, Dagnija Rukmane), 2. vieta „Mazā Heta” (Agnese Romule, Felicita Trokša), 3. vieta „Pīlādzis” (Tatjana Ertmane, Lāsma Pļaviņa). Volejbolā vīriešiem vietējiem dalībniekiem nopietnu konkurenci šogad izrādīja viesu komandas, bet tāpat mājinieki šogad izrādījās stiprākie. 1. vieta komandai „Kenijieši” (Artūrs Krasovskis, Lauris Siliņš), 2. vieta „Skaisti un ar grāciju” (Gints Ikaunieks, Jurgis Juška), 3. vieta „Viens pats mājās” (Andrejs Pļaviņš, Niks Pļaviņš). Zolītē šogad konkurence uz godalgotām vietām bija mazāka kā citus gadus, bet dalībnieki daudz stiprāki. Pēc garām un grūtām cīņām, kur beigās punktu atšķirība bija ļoti maza, 1. vietu izcīnīja Harijs Vanags, 2. vieta Artim Prikulim, 3. vieta Sergejam Kotovam. Šogad kāršu spēlē „duraks” piedalījās visu laiku lielākais dalībnieku skaits un par uzvarētāju kļuva Klāvs Pļaviņš, 2. vietu izcīnīja Rainers Dzenis, 3. vieta Dāvidam Kļaviņam.

Paralēli šīm aktivitātēm arī par bērniem bija padomāts, viņus bērnudārza laukumā sagaidīja Silvija uz bumbiņu mešanu. Šeit cīņas arī bija ļoti līdzīgas. Pašiem mazākajiem bērniem mammas pat gāja palīgā. 1. vietu izcīnīja Paula Petrovska un zēniem – Emīls Stiprais, 2. vieta meitenēm Kristīnei Jaņunai, zēniem – Jānim Sirmajam, 3. vieta meitenēm Enijai Skraustiņai, zēniem – Danielam Matisānam. Pēc tam bērniem visu dienu bija iespēja kārtīgi izlēkāt piesūšamajā atrakcijā.

Sporta zālē norisinājās veiklības uzdevums „Uzmet, ja vari!”. Cepurei ar nagu tika piestiprināti 2 tējas maisiņi un bez roku palīdzības vajadzēja uzmet tos uz cepures. Interesanti bija skatīties, kā dalībnieki izvēlas savu stratēģiju, lai veiktu uzdevumu. Pēc rezultātu apkopošanas varēja secināt, ka apmēram pusei no dalībniekiem izdevās uzdevumu pilnībā izpildīt. Un tā, sievietēm 1. vietu izcīnīja Loreta Vernere, bet vīriem – Renārs Leidums, 2.

Skrējiena „Apkārt Kusai” dalībnieki.

Kāršu spēles Zolīte pirmais trijnieks.

Agnese Romule pirms starta.

vieta sievietēm Ketijai Černikai, vīriem – Mārcim Matisānam, 3. vieta meitenēm Oksanai Kotovai un vīriem – Ingaram Kalniņam.

Paralēli sporta laukumā norisinājās atrakcija „Bliežam pa mērķi!”. Pirmā vieta sievietēm Rēzijai Romančauskai, vīriem – Kristiānam Kotovam, 2. vieta sievietēm Ketijai Černikai, vīriem – Mārcim Matisānam, 3. vieta sievietēm Oksanai Kotovai, vīriem – Ingaram Kalniņam.

Tikmēr sporta zālē ap plkst. 12:00 sākās florbola turnīrs 3 pret 3 uz mazajiem vārtiem. Florbols izvērtās ļoti neprognozējams. Komandai, kura pirms mačiem jau jutās, ka varēs visus uzvarēt un būs viegla pastaiga, beigās izrādījās, ka netika 3 labāko komandu skaitā. Patīkami redzēt, ka savu spēli un meistarību ir uzlabojuši jaunākie sacensību dalībnieki. 1. vieta Komanda „Kaut kas” (Ralfs Duncis, Ainārs Breidaks, Rainers Dzenis), 2. vieta „Darām, ko varam” (Kaspars Vītolis, Ralfs Vītolis, Kristers Vītolis), 3. vieta „UN” (Jānis Baunis, Matīss Kļaviņš, Niks Pļaviņš).

Pēc florbola sporta zālē norisinājās bumbiņu mešana bērniem (2006.g. un jaunāki), kur uzdevums bija samest krāsainas bumbiņas pēc iespējas ātrāk grozā (spainī), tikai ar vienu noteikumu: katru

bumbiņu krāsu citā spainī. 1. vieta meitenēm Ivitai Kļaviņai, zēniem – Renāram Lapsenbergam, 2. vieta meitenēm Paulai Petrovskai, zēniem – Pēterim Supem, 3. vieta meitenēm Paulai Vilciņai, zēniem – Kristam Šķesteram.

Sporta laukumā norisinājās futbola turnīrs, kurā šogad piedalījās 6 komandas. Visas komandas varēja kārtīgi izskrieties, jo spēles bija daudz un ļoti spraigas. Rezultāts nebija zināms līdz pat pēdējām spēles minūtēm. Turnīra skaistākie vārti no skatītāju puses piederēja Aināram Breidakam pusfināla spēlē – no gaisa sitot bumbu vārtu tālajā stūrī. Pirmo vietu šogad izcīnīja komanda no Madonas „Pagalma puikas” (Edijs Ģeģeris, Kristaps Aizups, Rinalds Aizups, Toms Čimers, Sandijs Beķeris, Rēzija Romančauska), 2. vieta „DŽI” (Māris Harunža, Dāvis Petrovskis, Ainārs Breidaks, Rainers Dzenis, Valdis Duncis, Kristaps Novikovs), 3. vieta „RAJONS” (Oskars Saliņš, Jānis Saliņš, Normunds Stupāns, Lauris Siliņš, Jurgis Juška, Artūrs Krasovskis).

Paralēli futbolam sporta zālē notika basketbola soda metieni. 1. vieta sievietēm Ilonai Kalupniecei, vīriem – Andrim Ertmanim, 2. vieta sievietēm Annai Vilciņai, vīriem – Gintam Ikauniekam, 3. vieta sievietēm Agnesei Romulei, vīriem – Pēteris Supem. Tāpat arī sporta laukumā paralēli futbolam notika spēka uzdevums „Stiprinieks”, šajā disciplīnā 1. vieta sievietēm Simonai Viducei, vīriem – Jurgim Juškam, 2. vieta sievietēm Anetei Juškai, vīriem – Jānim Matisānam, 3. vieta sievietēm Agnesei Romulei, vīriem – Oskaram Saliņam.

Šogad tradicionālā šautriņu mešana tika piedāvāta mazliet citādāk, šautriņu mērķis tika nolikts uz zemes. Un rezultāti mazliet kritās kā tradicionālajā šautriņu mešanā, bet tāpat bija augsti. Pirmā vieta sievietēm Diānai Lapsiņai, vīriem – Artim Prikulim, otrā vieta sievietēm Alinai Ikaunieci, vīriem – Jānim Sāram, trešā vieta sievietēm Oksanai Kotovai, vīriem – Jānim Matisānam.

Beidzoties futbola cīņām, sākās tradicionālais skrējieni „Apkārt Kusai” nepilnu 5 km garumā. Patikamu startu dalībnie-

kiem un skatītājiem radīja „Vecpuišu ballīte” ar galveno varoni Ojāru, kurš skrējienam iesāka uz koka slēpēm. Šogad līdz skrējiena rekordam pietrūka diezgan daudz, bet rezultāti kopumā bija labi un šogad uzvaras laurus plūca Jānis Baunis. Grupā „2003. gads un jaunāki” meitenēm uzvarēja Viktorija Ābola, zēniem – Uģis Beķeris, 2. vieta meitenēm Renātei Ozoliņai, zēniem – Klāvam Pļaviņam, 3. vieta meitenēm Agnesei Romulei, zēniem – Aigaram Čerņiševam. Grupā „2002. – 1978. gads” godpilnā pirmā vieta sievietēm konkurencē Sanitai Kalniņai, vīriem – Jānim Baunim, otrā vieta vīriešiem Jurgim Juškam un trešā vieta Oskaram Saliņam. Grupā „1977. gads un vecāki” vīriešu grupā pirmā vieta Uldim Lapsam.

Pēc skrējiena sporta laukumā norisinājās stafete 3 cilvēku sastāvā. Sākumā dalībniekiem bija jāpaspēlējās ar florbola bumbiņu, tad diviem no trim komandas dalībniekiem vajadzēja kāpt lielās blodās un kopīgi veikt distanci, trešais dalībnieks tikmēr mēģināja iemest lidojošo šķīvīti mērķī. Pēc tam visi pielēja glāzes ar ūdeni un nesa zobos uz finišu. Pirms finiša vajadzēja 1 pilnu glāzi ar ūdeni, kad tā bija piepildīta, visi skrēja uz finišu. 1. vieta Jurgis Juška, Anete Juška, Oskars Saliņš, 2. vieta Sergejs Kotovs, Andrejs Pļaviņš, Oksana Kotova, 3. vieta Ģirts Švēders, Ilona Kalupniece, Sabīne Romule. Apsveicu visus laureātus!

Aronas pagasta komanda pirms gājiena.

Pagasta komanda pēc medaļu un kausu saņemšanas.

Pēc apbalvošanas ceremonijas DJ Arčiks pārņēma vadības pulci un izkustināja dalībniekus un viesus līdz pat rīta gaismai. Šogad balvās tika dāvināts kokvilnas lielais dvieļis dažādās krāsās. Liels paldies visiem tiesnešiem un saimnieciskajam personālam! Liels paldies Aronas pagasta pārvaldei un tās vadītājam Andrejam Piekalnam par finansiālo atbalstu!

Jāatzīmē, ka šogad par godu sporta svētkiem tika nomainīti āra futbola vārtiem tīkli, kā arī sporta zāle tika aprikota ar telpu futbola vārtiem un aizsargtīkliem, kas ļaus trenēties futbolā ziemas periodā.

Dalība Madonas novada pašvaldību sporta spēlēs

18. augustā Aronas pagasta komanda piedalījās Madonas novada pašvaldību sporta spēlēs Mārcienā, kur ar jautru tiesāšanu gremdēja Aronu ik pa laikam. Kopumā pasākums bija ļoti interesants un par veicamajiem uzdevumiem bija ļoti piedomāts. Basketbola metienos mūsu komanda izcīnīja pirmo vietu, kur ar lielo gumijas vingrošanas bumbu vajadzēja trāpīt pēc iespējas vairāk stilizētā grozā, kurš izveidots no vingrošanas riņķiem. Ļoti jautra atrakcija! Ar lielām domstarpībām atkritām uz trešo vietu ūdens nešanā (pēc godīgas spēles principiem vajadzēja būt pirmajai vietai). Uzdevums bija ļoti līdzīgs kā pagājušā gada mūsu sporta spēlēs, kur uz mīta jānes ūdens. Mārcienā tikai ūdens bija jālej no spaiņa ārā. Tika izcīnītas vairākas pirmās vietas individuālajās disciplīnās gan florbola metienos, gan zīmūļos, gan plaušu trenēšanā un bumbiņu dzenāšanā. Kopvērtējumā mūsu komanda ieņēma 7. vietu 12 komandu konkurencē. Uzvarēja Barkavas komanda un nākošo gadu pārvaldes darbiniekus uz sporta spēlēm aicinās Vestiena.

Vents Ikaunieks,
Sporta pasākumu organizators
Inas Čimeres foto

20.septembrī plkst. 13.00
Kusā, bērnudārza „Sprīdītis” zālē

Leļļu teātris „TIMS” viesosies ar muzikālu, pamācošu leļļu izrādi
„DRAUDZĪBAS SKOLA”.

Leļļu izrāde ir veidota pēc latviešu tautas teikas motīviem, kā kaķis
sunim nozaga brīvības grāmatu.
Muzikālās izrādes ilgums 40 min.

Ieejas maksa 2,00 EUR

* Informāci-
ju avīzei lūgums
sūtīt uz e-pastu:
aronasvestis@inbox.lv

* Visi avīzes lasītāji, laipni ai-
cināti rakstīt rakstus, sūtīt ieteiku-
mus, lai darītu mūsu pagasta avi-
zīti daudzveidīgu un interesantu!

Lai kopā veiksmīga sadarbība!
Ar cieņu, jaunā redaktore
Laura Zariņa

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES
IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta
pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3,
Madonas novads, LV-4847
Avīzes redaktore – Laura Zariņa,
palīgi: Lolita Tipaine, Rudīte Prikule,
Ina Cimore.

Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801

Miruši 2018. gadā:

JURIS KURZEMNIEKS miris
21.01.2018. 64 gadu vecumā,
MĀRĪTE GRAVĪTE mirusi
03.02.2018. 63 gadu vecumā,
INGUS DRAGONS miris
22.03.2018. 28 gadu vecumā,
JĀNIS STRADS miris
08.04.2018. 65 gadu vecumā,
ILGA VAIVADE mirusi
30.04.2018. 80 gadu vecumā,
ANASTASIJA GRAUDIŅA mirusi
28.05.2018. 81 gada vecumā,
ANNA DVĒSELĪTE mirusi
17.06.2018. 70 gadu vecumā,
VALDA ARONIETE mirusi
07.08.2018. 66 gadu vecumā,
JĀNIS REVELIŅŠ miris
26.08.2018. 83 gadu vecumā.

Kad iestāsies veļu laiks,
atnāciet iedegt
piemiņas liesmiņas

SVECIŠŪ VAKARA

29. septembrī plkst. 18.00
Skāķu kalna kapos;
6. oktobrī plkst. 17.00
Lidēres vecajos kapos;
6. oktobrī plkst. 18.00
Lidēres jaunajos kapos.

Rudens ir ražas novākšanas laiks!

Dzidrai Petrovai šī oga ir
izdevusies tik pamatīga, ka būs
vajadzīgi vairāki palīgi, lai to
nogādātu mājās

Foto Lolita Tipaine

**Aronas pagasta
pašdarbnieku saime
aicina savā pulkā visus,
kas vēlas interesanti
pavadīt savu brīvo
laiku, iepazīt jaunus
draugus un gūt pozitīvas
emocijas pēc labi
padarīta darba!**

- Tradīciju ansamblis
„Mežābele”,
vad. Iveta Bērziņa;
- Vokālais ansamblis
„Mārtiņprozes”,
vad. Laila Jēkabsons;
- Vidējās paaudzes tautisko
deju kolektīvs „Ritsolis”,
vad. Zane Cakule;
- Amatierteātris „Aronieši”,
vad. Laima Vanaga.

Tuvāka informācija –
Rudīte Prikule, tel. 26531050